

KÖNSSTYMPNING

I senaste numret av IWNYTT läste vi en lång, intressant och skrämmande artikel om kvinnlig könsstympning.

RISK - Riksföreningen Stoppa Kvinnlig Könsstympning, gör stora insatser i vårt land. Gå in på hemsidan. Det är dags att hjälpa kvinnorna i vår omgivning. Jag läser att man i Uppsala önskat få pengar för att kunna utbilda informatörer om kvinnlig könsstympning och man fått avslag för att myndigheten prioriterat hedersvåld och förtryck framför könsstympning. Så tråkigt att de ställs mot varandra.

Här följer delar av en artikel som skrivits av tidigare ordföranden i RISK. Bara när vi talar öppet om kvinnlig könsstympning kommer vi kunna förebygga att unga flickor utsätts för detta stigma

- Vi vill ha råd att utbilda informatörer som kan jobba aktivt för att förebygga könsstympning runt om i landet. Informationen måste gå till båda föräldrarna! -

Flickor i min omgivning pratar alltid om könsstympning, särskilt inför sommarlovet. De måste få information om att det är olagligt att könsstympa dem. Skolan borde informera bättre, både flickorna och deras föräldrar.

-När höstterminen nu dragit igång är det många flickor på svenska

skolor som kommer tillbaka från ett sommarlov i områden där det förekommer kvinnlig könsstympning. En del av dem har utsatts. - Skolsköterskor i Sverige måste informera föräldrarna innan de åker tillbaka, de måste höra att det är olagligt i Sverige, att de inte får röra flickorna.

- Även prata med föräldrarna när de kommer hem. Har de låtit könsstympa sin dotter/döttrar? Slut på delar av artikeln.

Att jag själv intresserar mig för denna tragiska tradition beror på att jag under flera år under min aktiva period som barnmorska informerat alla mina patienter, kvinnor och män, från länder där könsstympning kan tänkas förekomma, vad könsstympning innebär, hur vi kvinnor och män sett likadana ut i fosterstadiet och vad en könsstympning skulle motsvara hos mannen.

Efter en stympning är infektionsrisken mycket stor. Man kan insjukna i urinvägsinfektion, uppgångande infektion i buken, infektion i livmoder och äggledare, förblödning, svår blodbrist, ständiga nervsmärtor i de nervändar man kapat. Stora cystor kan växa ut. Barnlöshet, kroniska rygg-och buksmärter, en rädsla för sexualitet, förlossning. Många kvinnor dör i anslutning till

ingreppet eller p.g.a. tillstötande komplikationer senare i livet.

Det tar ca 20 min att kissa under en rast i skolan, mensblodet kan stanna kvar och fyllas på för att till sist se ut som en gravitet.

Tidpunkten när flickan skall stympas kan vara bestämt redan innan hon föds och kan göras omedelbart efter förlossningen. I Yemen stympas hon inom den första levnadsveckan. Stympningen kan ske när kvinnan skall föda sitt första barn. Alla former förekommer.

Hos oss har vi sedan ca 1984 lagar som förbjuder stympning och senare även om det sker i annat land. Uppmuntran till eller att inte anmäla en könsstympning är olaglig. Som barnmorska får man inte sy igen en stympad kvinna efter förlossningen.

Ca 200 miljoner kvinnor/flickor är stympade. Antalet är osäkert. Hälften av dem kommer från Indonesien, Egypten och Etiopien. Det förekommer att både läkare och barnmorskor utför ingreppet. 50 % av stympningarna i Indonesien utförs av utbildad personal!! Vad har dessa personer för moral? Nästan alla länder har ratificerat Konventionen om Barnets Rättigheter. Hur går vi vidare i IW?

Elisabet Jensen Helsingborg IWC

ETT MYCKET ANGELÄGET PROJEKT

Första gången jag reste ner till den lilla ön Ukerewe i Victoriasjön i Tanzania, hade jag ingen tanke på att skol flickor fick vara hemma från skolan var fjärde vecka. De hade som regel inte råd att köpa mensskydd. Andra gången jag besökte ön visade en engelska mig hur man enkelt kunde sy effektiva tvättbara mensskydd. Genom att sy en rund cirkel bestående av tre lager tyg med ett lager plast mellan, fick man ett skydd som kunde vikas ner runt trosan och fästas med kardborrband på undersidan. Ovanpå skyddet lades en liten binda av frotté eller tyg, fäst med två

tvärgående band. Allt gick att tvätta. Idén till skydden hade kommit från en engelsk läkare verksam i Afrika. Hon hade insett hur orimlig flickornas situation var och ville göra något åt problemet.

Väl hemma började jag sy dessa tvättbara mensskydd enligt läkarens modell och skickade ner dem till Rotaryklubben på ön.

Vänner, många från Inner Wheel, skänkte tyger och handdukar de inte längre behövde till mig. Jag fick också hjälp med att sy.

Nu har skolflickorna själva börjat sy. Vi reser ner min man och jag i slutet av februari till Ukerewe och köper trampsymaskiner till skolorna. Jag klipper fortfarande ut material och sänder ner tillsammans med trosor och material att sy med. Men att sy bindorna överlåter jag nu mestadels till dem själva. Tänk vilken fin skolutbildning de nu får och jag hoppas att detta kan bli början till hjälp till självhjälp.

Vem mer vill hjälpa dem? Bidrag i form av pengar

Tre lager tyg och ett lager plast av god kvalitet. Diameter 23 cm. Sy först nästan hela vägen runt. Vräng avigan ut och sy runt hele cirkeln. Sy på de två resårbanden och kardborrbanden. (se bild)

Den runda delen läggs i en trosa och kanterna med kardborrband viks ner runt trosan. Frotté -eller tygbinda stoppas in under resårbanden.

Tvättas efter bruk. Får inte kokas p.g.a. plasten. Jag brukar skicka med två plastpåsar att ha till använda bindor.

*Inner Wheel hälsningar från
Elisabet Jensen
Helsingborg IWC*

till trampsymaskiner mottages gärna. Kanske får du eller din klubb en idé hur man annars kan hjälpa till. Jag har kontonummer till min kontaktperson, Rotary-president Yohana Tomaini Ladislaus i Nansio Rotary-club på Ukerewe. Man kan även kontakta mig.

Om ni vill höra mer om detta eller om vårt stora arbete som sträcker sig från 2009 på ön Ukerewe, kommer vi gärna och berättar min man och ja. Projektet på Ukerewe leds av Rotary i England.

Kvinnlig smärta

utdrag ur dikt av Dahabo Ali Muse, Somalia

Och om jag får berätta om min bröllopsnatt:
Jag hade väntat mig smekningar, ljuva kyssar, kramar
och kärlek.
Nej, aldrig!

Det som väntade mig var smärta, lidande och sorg.
Jag låg i min bröllopsäng, stönande som ett skadat
djur, ett offer för kvinnlig smärta.
Vid gryningen, väntade mig förlöjligande.
Min mor ropade ut: Ja, hon är en jungfru.

När skrällen griper mig,
när ilska griper tag i min kropp,
när hat blir min kamrat,
så får jag kvinnliga råd, för det är bara kvinnlig smärta,
och jag blir tillsagd att kvinnlig smärta förgås liksom
alla kvinnliga saker.

Resan fortsätter, eller kampen fortsätter,
som moderna historiker säger.
Allt eftersom den goda relationen mognar i
äktenskapet,
allt eftersom jag underkastar mig och sorgen sjunker
undan,
blir min mage som en ballong.
En glimt av lycka visar sig,
ett hopp, en ny baby, ett nytt liv!

Men ett nytt liv sätter mitt liv i fara,
ett barns födelse betyder död och förstörelse för mig!

Det är vad mormor kallade de tre kvinnliga sorgerna.
Hon sa dagen för omskärelse, bröllopsnatten
och ett barns födelse är de trefaldiga kvinnliga
sorgerna.

När födelsen kommer störtande, skriker jag på hjälp,
när det misshandlade köttet slits sönder.
Ingen barmhärtighet, tryck på, säger de,
Det är bara kvinnlig smärta!

Och nu vädjar jag:
Jag vädjar för föriorad kärlek, för brustna drömmar,
för rätten att leva som en hel människa.
Jag vädjar till allä fredsälskande människor att skydda,
att stödja
och sträcka ut en hand till oskyldiga små flickor som
inte skadar någon, lydiga mot sina föräldrar och
äldre, allt de känner till är bara leenden.
För in dem i en värld av kärlek,
inte i en värld av kvinnlig sorg!